

ρων περιοριζομένου εις τὴν δοθεῖσαν προῖκα. Ἀλλὰ καὶ τὰ προικισθέντα ἄρρενα τέκνα δὲν μετεῖχον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ προικίσαντος γονέως μετὰ τῶν ἀπροικίστων τέκνων).

50 - 197β

1680. Ἰνστρουμέντο τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 82 - 84.

«...λέγοντας ὁ... Θ. καὶ ἡ ἀρχόντισάν του κυρία Κ., τὸ πῶς εἶχαν ταμένα καὶ πουροκοδοτισμένα τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σ., μετὰ τὸ θάνατόν τος, τὰ χωράφια... καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀβαντάριο πού οἱ αὐτοὶ γονέοιν τῆς ἑκαμα(ν) διὰ χειρὸς μισερ Α. Μ.· ἔτζι τὴν σήμερον θέλου μὲ καλὴν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρον τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μ. Φ., νὰ τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσην μὲ τοὺς ἰδίους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... σὰν μπράγματα ἐδικά της καὶ πουρκίν της ἔτζι λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σ., διὰ ἀνταμοιβήν καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀμπέλην... πού τῆς εἶχαν πουροκοδοτισμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ τὴν ἐπάντρεψαν, νὰ τὸ τρῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσην εἰς φόρον ζωῆς τος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων νὰ εἶναι πάλι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... τόσον τὸ ἀμπέλι, ὅσαν καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια... μὲ κοντετζιόνε, ὅτιν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνουνται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια· εἰ δὲ ὁ τόπος δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζῶα μέσα καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνουν τὰ ἄνωθεν χωράφια, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὰ φράζουσιν, νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τροφοκοπημένα κατὰ τὴν τάξιν τῶν περιβολιῶν ποῦ εἶναι καὶ εἰς ἄλλους τόπους... ὅθεν μὴ κάνωντάς της ἄλλο προικοχάρτιν, τῆς κάμου τώριν εἰς τοῦτον τὸ ἰστρουμέντο τὴν κάτωθεν κοντετζιὸν καὶ λέσιν ἔτζιν· ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδὶ ὁποῦ ἔχουν τὴν σήμερον καμωμένον... νὰ ζήνσιν εἰ καὶ κάμου καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα τὸς ἐδόκασιν, νὰ τα δόσουν τῶν αὐτῶν παιδίω· εἰ δὲ ὁ Θεός, νὰ μὴν το ὀρίσῃν καὶ μείνῃ ἄκληρη, νὰ μὴν ἔχῃ ἐξουσία μήτεν νὰ πουλήσῃν, μήτεν νὰ χαρίσῃν, μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της· εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο προῖμα ὅτιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν, νὰ στρέφεται εἰς τῆς ἄλλες της ἀδελφές. εἰ ἂ(ν) δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀδελφές της, νὰ πηγαίνοιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλεὰ συνήθεια...».

51 - 197γ

1680. Διαθήκη ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, ἐν Νάξω, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 84 - 87.

«...ὅθεν λέγειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰς ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουροκοταχθήκασιν εἰς τὰ πουροκοχαρτίαν τος, ὅλα τὰ ἔχουν παρμένα καὶ εἶναι ριφα-

ρισμένοι καὶ σατισφάδοιν εἰς τὰ πάντα, ἂν τζι λέγειν καὶ παραπάνον ἀπὸ τὰ ταμέναν τος καὶ δὲν τὸς ἔχρεωστεῖν πλέα τίποτας, τόσον ἀπὸ τῆς μάνας τος, ὡσὰν καὶ ἀπὸ λόγονν του. Ξεκαθέρονοντας καὶ τοῦτον, ὅτιν τὸν υἱόν του τὸν ἄνωθεν Γιαννάκην λέγειν πῶς τοῦ ἔκαμεν ἄβαντάριο, ὅχιν τέλειο προνκοχά-
τιν, διὰ τοῦτον θέλει τώρην εἰς τὸ παρὸν καὶ κάνει του τὴν κάτωθεν κοντετζιόνε, μάλιστα, λέγει, πῶς τοῦ ἔφησεν παραγγελία ἢ μακαρίτισαν ἢ συμβία του, ἢ μάνα τοῦ αὐτοῦ Γιαννάκη, ὅτι ἂν τὸν ἐπαντρέψην ὁ ρηθεὶς κύρης του, νὰ τοῦ κάμην κοντετζιόν, ὅτιν ἂν ἀποθάνην ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γιαννάκης, νὰ στρέ-
φονται ὅλα ὡσὰν τοῦ τάξην εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του, . . . ἢ πουρὶ εἰς τὰ παιδιὰ της, καὶ νὰ μὴν ἔχην τις ἐξουσίας του ἄλλο νὰ δόσῃν παρὰ εἴκοσιν ρεάλια πράμα, εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ στρέφεται ὡς ἄνωθεν γράφειν· καὶ ἔτζι θέλει. . . ὅτι ἢ αὐτὴν κοντετζιόν νὰ εἶναι στέρεα, φέρομα καὶ ἀχάλαστην τόσον εἰς τὸ ἐδικό του πράμα, ὅπου τοῦ δοσεν, τόσον καὶ ἀπὸ τῆς μάνας του, καθὼς τοῦ ἔφησεν παραγγελίας. . . ».

52 - 197α

1680. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, περὶ διεκδικήσεως κλη-
ρονομίας, ἀπὸ 25 Μαΐου,

ἐν 56α, σ. 102 - 103.

(Γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ ἐκ πλαγίου συγγενὴς ἡδυνάτο διὰ διαθήκης νὰ κατα-
λείπῃ εἰς ἓνα ἐκ τῶν πλησιεστέρων ἀγονικαρίων συγγενῶν ὁλόκληρον τὴν
γονικὴν περιουσίαν, ἀγνοῶν τοὺς ὑπάρχοντάς τευχόν ἄλλους τοῦ ἰδίου βαθμοῦ
γονικαρίους συγγενεῖς. Προσέτι δὲ προκύπτει, ὅτι οἱ ἀδελφόπαιδες ἐλάμβαν-
ον τὴν θέσιν τοῦ προαποβιώσαντος γονέως των, ἀδελφοῦ τοῦ κληρονομου-
μένου, καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τούτου).

53 - 197β

1682. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ
Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 24 Μαρ-
τίου, περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης,

ἐν 56α, σ. 103 - 196.

(Διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ἡ ἀπόφασις χρησιμοποιεῖ ὡς αἰτιολογικὸν
τὸ πλάσμα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, καθ' ὃ ἡ μέμψις κατὰ τῆς ἀστόργου δια-
θήκης στηρίζεται εἰς τὴν οἶονεὶ μὴ ἔχεφροσύνην τοῦ διαθέτου. Τέλος ἡ ἀπό-
φασις δὲν ἐφαρμόζει πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Νεαρᾶς 26 τοῦ Ἀνδρονίκου,
ἀλλ' ἐν συγκεκρισμῷ πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς νήσου, μὴ δίδουσα εἰς τὸν σύζυγον
τὸ τρίτον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐπικαρπίαν, ἐπιφυλαττο-

